Zakres kontroli sądu administracyjnego w świetle ustawy wdrożeniowej

Kategoria: Rozwój i fundusze
Opublikowano: piątek, 01, listopad 2019 19:12
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 1165

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach przypomniał w kontekście jednej z rozpoznawanych skarg podstawowe zasady, jakie determinują zakres kontroli sądu administracyjnego nad rozdziałem środków pomocowych.

Sąd w pierwszej kolejności podkreślił, że model tej kontroli podlega autonomii proceduralnej. Ewoluował od braku kontroli sądowej po rozwiązania przyjęte w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, przeniesione z modyfikacjami do ustawy z 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów. Mimo poszerzenia dostępu do drogi sądowej i sprecyzowania trybu kontroli sądowej – jej zakres pozostał niezmienny. Rzeczą sądu jest wyłącznie kontrola prawa – sąd administracyjny nie jest władny dokonywać oceny słuszności, efektywności, racjonalności kryteriów konkursowych, ani tym bardziej zastępować oceniających lub weryfikować merytorycznie wiedzę ekspercką. Sądowa kontrola legalności działań instytucji zarządzającej w procesie wyboru projektu do dofinansowania jest ograniczona kryterium legalności rozumianym *stricte* jako zgodność albo niezgodność oceny z prawem powszechnie obowiązującym i niesprzecznymi z nim postanowieniami systemu realizacji. Odnośnie do zakresu kryterium legalności zgodnie z wypracowanym w sprawach z zakresu polityki spójności stanowiskiem sądów administracyjnych, rozpatrując skargę wniesioną na negatywną ocenę tego projektu, sąd administracyjny bada legalność oceny projektu w zakresie dyskrecjonalności merytorycznej oceny instytucji zarządzającej. Przypomina to kontrolę sądową decyzji uznaniowych czy raczej aktów opartych na opiniach biegłych, w ramach której sąd ocenia, czy argumentacja organu nie jest dowolna, czy mieści się w granicach danej sprawy, czy nie jest oderwana od kryteriów wynikających z regulaminu. Sąd administracyjny nie ma kompetencji merytorycznej weryfikacji oceny projektu, dokonanej na podstawie opinii ekspertów, poprzez odmienną ocenę założeń tego projektu i przyznanie określonej liczby punktów ocenianemu projektowi, lecz uprawniony jest do kontroli sporządzonej oceny w kontekście przestrzegania zasad oceny wynikających z prawa unijnego takich jak równość, przejrzystość, bezstronność, niezmienność i rzetelność. Sądowa ocena opinii eksperta polega na badaniu, czy opinia ta jest spójna, wyczerpująca, logiczna i czy odpowiada na zasadnicze pytania. Treść merytoryczna oceny nie mieści się w granicach kontroli sądu administracyjnego, bowiem to oceniający jest ekspertem w danej dziedzinie.

W związku z powyższym Sąd zauważył, że zarzuty Skarżącego w przywoływanej sprawie skupiały się na sposobie dokonania oceny projektu i kwestionowały nieprzejrzystość oraz niejednoznaczność kryteriów oceny projektu. Jak przypomniał WSA, prawidłowo sformułowany zarzut naruszenia art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej wymaga jednoznacznego wskazania zasad, które w ocenie autora skargi zostały naruszone przez IZ RPO w toku postępowania. Zarzut naruszenia art. 37 ust. 1 ustawy z 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 uznać należałoby za uzasadniony w przypadku nieprecyzyjnego i niejednoznacznego ustalenia kryteriów wyboru, dowolności przy dokonywaniu oceny: tak w kontekście ustalonych kryteriów wyboru, jak i okoliczności przedstawionych przez wnioskodawcę oraz braku dokonania wyczerpującej oceny i przedstawienia jej uzasadnienia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 23 września 2019 r., III SA/Gl 757/19

Źródło: CBOSA

Phoca PDF